

Dobbeltmordet: Suzanne boede over for landets mest gådefulde gerningssted

Som barn boede Suzanne Woweren Rasmussen over for den lejlighed, hvor dobbeltmordet på Peter Bangs Vej fandt sted. Lige siden har sagen fulgt hende, og i dag føler hun sig så forbundet til ofret Inger Jacobsen, at hun blandt andet har set dødsøjeblikket i en drøm.

Mynthe Villadsen
mynthe@kobenhavn.dk

Som barn flyttede Suzanne Woweren Rasmussen i midten af 1960'erne ind på Peter Bangs Vej 77. Fra vinduet kunne hun se over på den lejlighed, hvor Inger og Vilhelm Jacobsen var blevet brutalt myrdet 19. februar 1948.

- Jeg kan tydeligt huske det – jeg kan lukke øjnene og se det for mig. Vi havde en god udsigt fra vores vindue over til nummer 74, fortæller Suzanne Woweren Rasmussen.

- På det tidspunkt boede fru Lomholdt der, og hun havde altid rullegardinerne trukket ned. Altid. Det var meget usædvanligt sidst i 60'erne, hvor folk begyndte at droppe tunge gardiner og skabe et mere åbent hjemmemiljø.

Fru Lomholdt var muligvis træt af nysgerrige forbi-passere, der kiggede ind ad vinduet til lejligheden, hvor en af landets mest omtalte drabs-sager fandt sted.

For selvom Inger og Vilhelm Jacobsen var blevet dræbt mere end et årti forinden, fyldte sagen stadig hos beboerne i området.

- Det var ikke noget, vi gik og snakkede om med gud og hver mand, men det lå lige-som som en skygge over kvar-teret, siger Suzanne Woweren Rasmussen.

- Jeg kan ikke præcist sige, hvor gammel jeg var, da jeg første gang hørte om det. Men vi havde to overboer, to ældre søstre, som havde boet der, dengang dobbeltmordet skete, og det var især fra dem, at vi hørte de drabelige historier.

Lige siden har sagen fulgt hende. Og nu har hun sammen med Dines Bogø skrevet bogen 'Dobbeltmordet på Peter Bangs Vej', der udkommer på 77 årsdagen for drabene, der fortsat er uopklarede og omgærdet af mystik.

Drømte om dødsøjeblikket
Selvom Suzanne Woweren Rasmussen som barn hørte

I årtier har Suzanne Woweren Rasmussen været optaget af sagen, som bliver kaldt dobbeltmordet på Peter Bangs Vej. I dag føler hun sig forbundet til offeret Inger Jacobsen, der på brutal vis blev dræbt i sit hjem sammen med ægtefællen Vilhelm. Foto: Mynthe Villadsen. Arkivbillede fra efterforskningen af herreværelset på Peter Bangs Vej 74.

Sekunderne før jeg vågnede, drømte jeg, at jeg var Inger i hendes dødsøjeblik. Det var virkelig besynderligt, for i drømmen lå jeg i lejligheden og kiggede ned på gulvet med et tomt blik og så blodpletter omkring mig.

SUZANNE WOWEREN RASMUSSEN,
FORFATTER

naboernes drabelige historier om, hvad der var sket i nummer 74, havde hun i virkeligheden ikke meget kendskab til sagen. Det ændrede sig først, da hendes mor på årsdagen for dobbeltmordet i 1993 viste hende en avisartikel.

- I artiklen var der en detaljeret beskrivelse af, hvordan mordet skete, og det gjorde virkelig stort indtryk på mig. Jeg følte en ubehag på flere måder, men også en enorm sympati for Inger Jacobsen.

Kort tid efter læste Suzanne Woweren Rasmussen Anders Bodølsens roman Revision, som bygger på drabs-sagen. En nat faldt hun i søvn med bogen på brystet og vågnede ved midnatstid fuldstændig badet i sved.

- Sekunderne før jeg vågnede, drømte jeg, at jeg var Inger i hendes dødsøjeblik. Det var virkelig besynderligt, for i

Inger og Vilhelm Jacobsen havde været gift siden 1920, da de blev dræbt 19. februar 1948. Foto: Privat

drømmen lå jeg i lejligheden og kiggede ned på gulvet med et tomt blik og så blodpletter omkring mig.

- Jeg følte en enorm sorg. En følelse af afmagt. Jeg kan forestille mig, at det er den følelse, man må have i det øjeblik, man indser, at man skal dø. Det gjorde et virkelig stort indtryk på mig.

Derfra begyndte Suzanne Woweren Rasmussen at grave sig ned i sagen. Hun læste alt, hun kunne finde, og i 2004 fik hun sammen med Dines Bogø adgang til sagens akter.

Hvem var Inger og Vilhelm? Der er skrevet og fortalt meget om dobbeltmordet på Peter Bangs Vej, så er det overhovedet muligt at fortælle noget, der ikke allerede er fortalt? Det mener Suzanne Woweren Rasmussen, at hun og Dines Bogø har formået.

For mens andre bøger om dobbeltmordet forsøger at

finde frem til morderen og motivet, fokuserer deres bog i højere grad på at beskrive Inger og Vilhelm Jacobsen og deres liv.

- For mig er det vigtigt, fordi jeg virkelig nødig ville se dem reduceret til bare at være 'dem, der blev slået ihjel på en skrækkelig måde'. For de var jo så meget mere end det, siger Suzanne Woweren Rasmussen og fortæller, at ægteparret havde et interessant og spændende liv og en fascinerende omgangskreds.

Det er blandt andet lykkes forfatterparret at finde unikt materiale i form af private fotos og breve, men også en dagbog fra Ingers halvkusine.

Materialet har gjort det muligt at komme helt tæt på Inger og Vilhelms liv, deres forhold og deres personligheder.

- Det var her, jeg virkelig forstod, hvor omsorgsfuld Inger var, og hvordan hun be-

DOBBELTMORDET PÅ PETER BANGS VEJ

I februar 1948 blev ægteparret Vilhelm og Inger Jacobsen fundet brutalt myrdet i deres lejlighed på Peter Bangs Vej 74. Begge ofre havde voldsomme læsioner i ansigtet, og gerningsstedet var præget af bizarre detaljer: blodindsmurte genstande var minutstøst placeret, gardinsnore og elledninger skåret af, og over ligene var der lagt stokke.

Der var ingen tegn på røveri, men to checkblanketter manglede. Efterforskningen pegede i flere retninger – fra en mulig elsker til forbindelser til besættelsestiden. Trods omfattende politiarbejde og mistanker mod bl.a. ægteparrets ven Erik Ramdahl blev sagen aldrig opklaret. Dobbeltmordet på Peter Bangs Vej er fortsat en af Danmarks mest gådefulde kriminalsager.

POLITIMUSEET

kymrede sig for andre. Hun var et favnende menneske, som var villig til at gå gennem ild og vand for dem, hun holdt af, forklarer Suzanne Woweren Rasmussen.

- Vilhelm var derimod mere lukket. En af tjenestepigerne troede, at han var stum, fordi hun aldrig havde hørt ham sige ét ord. Han var en skygge i baggrunden, mens Inger var nysgerrig og udadvendt.

Forbundet med Inger
De mange års interesse for dobbeltmordet på Peter Bangs Vej har ført til, at Suzanne Woweren Rasmussen i dag føler sig forbundet med Inger på en måde, hun ikke helt kan forklare.

- Jeg har aldrig mødt hende, men gennem årene, mens jeg har gravet i hendes liv, har jeg følt en form for sjællig forbundethed. Jeg har siddet med afhøringsrapporter, breve og vidneudsagn og har fle-

re gange tænkt: 'Det kunne også være mig.' Der er noget i hendes personlighed, jeg genkender – hendes ildsjæl, hendes handlekraft, hendes omsorg for dem, hun holdt af.

Suzanne Woweren Rasmussen fortæller, hvordan hun flere gange har oplevet situationer, hvor hun nærmest har følt, at Inger 'prikkede hende på skulderen'.

- Det lyder måske underligt, men nogle gange har jeg haft en fornemmelse af, at hun skubbede mig videre i min research, som om hun ville have mig til at finde svarene.

Kan du så endelig slippe sagen helt, nu da bogen er færdig?

- Det dukker hele tiden nye ting op – enten noget pudsigt, noget relevant eller noget, der pludselig giver en ny vinkel. Så nej, jeg kommer ikke til at slippe det.

- Det er blevet en del af min livshistorie.